

Arrest

nr. 119 121 van 19 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 18 oktober 2013 tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 december 2010 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 13 april 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 87 681 van 17 september 2012 opnieuw de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 25 september 2013 dient verzoeker voor een tweede keer een asielaanvraag in.

Op 18 oktober 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Kabul waarvan uw familie afkomstig is. U bent Tadzjiek van etnische origine. Uw ouders en twee jongere broers zijn naar Mazar-i-Sharif verhuisd uit economische overwegingen. Uw vader had in Mazar-i-Sharif een winkel in autobenoedigheden. U verbleef en werkte samen met uw oom in Kabul. In 2008 bent u gewond geraakt bij een bomaanslag aan de cinema 'Barestan' in Kabul. Ongeveer drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, bent u naar Mazar-i-Sharif gegaan omdat uw vader uw hulp nodig had in de winkel.

U diende Afghanistan te verlaten uit vrees voor een zekere T. H.. Volgens uw verklaring is hij de schoonbroer van de gouverneur M. A. N. én een machtig persoon. U had geweigerd om de chauffeur van T. H. te worden. Hij nam u ook mee naar zijn residentie waar hij u lastig viel en waar jonge jongens moesten dansen voor T. H. en zijn genodigden. Via een list kon u ontsnappen. U kwam naar België waar u op 3/12/2010 een asielaanvraag indiende. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) nam op 13/04/2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RW) nam op 17/09/2012 een gelijkaardige beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 25/09/2013 heeft u een tweede asielaanvraag ingediend. U verklaart dat u vernomen heeft dat uw vader twee jaar geleden is vermoord. Op dat moment werkte uw vader als chauffeur voor de Amerikanen. Hij was daartoe genoodzaakt nadat hij zijn winkel moest verkopen om uw reis te betalen. U stelt bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan eveneens de Taliban te moeten vrezen. Bovendien geeft u aan dat uw problemen met T. H. nog steeds actueel zijn.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een attest waarin bevestigd wordt dat u in Mazar-i-Sharif woonde en drie originelen van oproepingsbrieven van de politie. Een kopie van deze oproepingsbrieven legde u al tijdens de eerste asielprocedure voor. Op 03/10/2013 heeft u nog enkele bijkomende documenten voorgelegd, namelijk enkele foto's uit uw thuisland en een arrest van Open Kamp Kempen met bijhorende foto's van uw activiteiten tijdens dit zomerkamp.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Het CGVS nam al op 13/04/2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en merkte daarbij op dat er onvoldoende geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven. De RW volgde met het arrest van 17/09/2012 de argumentatie van het CGVS over de hele lijn.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt (drie oproepingsbrieven van de politie en een attest dat bevestigt dat u in Mazar-i-Sharif woonde) ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met T. H. niet herstellen. Een kopie van deze documenten werd al in de eerste weigeringsbeslissing van 13/04/2012 geëvalueerd en besproken. Het CGVS kwam hierbij onder meer tot het besluit dat de data op de vermelde documenten onmogelijk konden kloppen en merkte bovendien op dat in Afghanistan gelijk welke documenten - ook originele stukken - via corruptie of op de zwarte markt kunnen worden bekomen. Deze originelen van stukken die u al eerder heeft voorgelegd, zijn dan ook onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de geloofwaardigheid van uw relaas kan herstellen en dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

U legt tevens een attest voor dat moet aantonen dat u in Mazar-i-Sharif heeft gewoond. Dat u in deze stad gewoond heeft, wordt door de asiel instanties niet in twijfel getrokken.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt omtrent gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige asielaanvraag, namelijk de activiteiten van uw vader voor de Amerikanen en de problemen die hierdoor met de Taliban zijn ontstaan, moet worden benadrukt dat deze geenszins overtuigen.

U stelt dat uw vader na uw vertrek uit Afghanistan voor de Amerikanen is beginnen werken. Om die reden zou hij twee jaar geleden door de Taliban zijn vermoord. Het is niet geloofwaardig dat u eerder nooit iets heeft gezegd over de activiteiten van uw vader voor de Amerikanen en over de dood van uw vader. U zegt dat uw moeder niet wou dat u zich nog meer zorgen zou maken en er daarom niet over praatte toen u met haar telefoneerde. Deze uitleg kan niet worden aanvaard. Gezien dit element bijzonder relevant is voor de beoordeling van uw asielaanvraag kan echt niet worden geloofd dat uw

moeder u - die zich intussen in het buitenland in veiligheid heeft gebracht - dit gegeven moedwillig zou onthouden. U voegt er aan toe dat u dit nieuws over uw vader uiteindelijk vernam van een Afghaan die u in Antwerpen ontmoette. U zegt dat deze man, "Ahmad" genaamd, tolkte voor de Amerikanen in Afghanistan en daardoor veel weet over dergelijke incidenten met de Taliban. Dit alles is niet geloofwaardig. Het een bekend feit is dat vele duizenden Afghanen werken voor de internationale troepen die in het land zijn. Dat u toevallig in Antwerpen iemand zou ontmoeten die op de hoogte blijkt van de zagezegde dood van uw vader, twee jaar terug, kan moeilijk worden geloofd. Dan nog, er mag minstens van u worden verwacht dat u via deze "Ahmad" of via uw familie in Afghanistan zou proberen de dood van uw vader te staven aan de hand van enig begin van bewijs. U brengt echter geen enkel document of bewijsstuk aan dat uw nieuw ingeroepen asielmotief kan staven. U stelt geen contact meer te hebben met Ahmad wat op zich nog meer de wenkbrauwen doet fronsen aangezien u klaarblijkelijk via Ahmad meer informatie over het thuisfront kon bekomen dan via uw eigen familie. Er mag dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat u zou trachten contact te houden met deze onverwachte bron aan informatie en/of de nodige stappen zou hebben gezet om dit onheilsprekend bericht te verifiëren of bevestigd te krijgen via uw familie of andere kanalen. Dat dit niet het geval is, laat toe ernstig te twifelen aan de waarachtigheid van dit bericht.

Evenmin bent u in het bezit van enig document dat er zou kunnen op wijzen dat uw vader voor de Amerikanen heeft gewerkt.

Gezien al deze vaststellingen, dient te worden geconcludeerd dat u dit nieuwe element in uw relaas totaal niet geloofwaardig maakt.

Wat de overige nieuwe documenten (voorgelegd op 03/10/2013) betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. De foto's van uw familie spelen zich af in de privésfeer en houden geen verband met uw asielmotieven. De foto's van het kamp in België waaraan u deelnam en het attest waarbij uw inzet voor Open Kamp Kempen geprezen wordt, houden evenmin verband met uw relaas en zijn niet dienstig in het kader van een asielprocedure.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van - artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR

benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Mazar-i-Sharif (provincie Balkh) te worden beoordeeld.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse" dd. 21 maart 2013) blijkt dat in de stad Mazar-e Sharif in 2012 bijna geen enkel gewelddadig incident gerelateerd aan het conflict plaatsvond: één IED ontplofte in augustus buiten de veiligheidsperimeter van de stad en in september ontplofte één RCIED binnen de stad. Bij dat laatste incident raakten 10 burgers gewond. De stad dient eerder als transport hub van AOG-personeel en materiaal, eerder dan als doelwit.

Daarom zijn de enige incidenten die gemeld worden arrestaties en in beslagnames van AOG personeel en -materieel. De stad heeft wel af te rekenen met redelijk wat criminaliteit in de vorm van gewapende overvallen.

Mazar-i-Sharif is bereikbaar via de luchthaven van Mazar-i-Sharif en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven. Integendeel, de luchthaven van Mazar-i-Sharif genereert een grote passagiersstroom, vanuit de luchthaven van Kabul, zowel als vanuit andere bestemmingen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Mazar-i-Sharif actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Mazar-i-Sharif aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie /

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: "De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

2.2 Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Het nieuwe artikel 57/6/2, ingevoegd bij de Wet van 8 mei 2013, en in werking sinds september 2013, bepaalt in haar tweede lid en derde lid het volgende:

"De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na overzending van het asielverzoek door de minister of dienst gemachtigde. Indien een vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, §§2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of dienst gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden. "

Uit lezing van de hierboven geciteerde wetsbepaling blijkt bijgevolg dat de verwerende partij binnen de acht dagen een beslissing dient te nemen over de al dan niet in overwegingname van een nieuwe asielaanvraag. Die verplichting volgt uit artikel 57/6/2, tweede lid van de Vreemdelingenwet zelf, nu de wetgever letterlijk het woord "moet" in de wetsbepaling heeft opgenomen.

Dat de verwerende partij binnen een korte termijn een beslissing moet nemen, blijkt eveneens uit de bedoeling van de wetgever.

"teneinde het oneigenlijke gebruik van het recht tot het indienen van een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag te voorkomen, wordt op het Commissariaat – generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een soort van "filter" ingevoerd. Het Commissariaat - generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet binnen korte tijd na het overmaken van het dossier nagaan of er nieuwe elementen aanwezig zijn die een verder onderzoek rechtvaardigen. Voor het criterium van die "filter" wordt er terug gegrepen naar de hierboven vermelde Europese richtlijn. Conform dezelfde richtlijn kan er bepaald worden dat de meervoudige of hernieuwde asielaanvragen bij voorrang en binnen zeer korte tijd behandeld worden. In het geval de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1 en 74/9, §§2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, is het redelijk verantwoord dat voornoemde voorrangprocedure bijkomend versneld wordt. "

(Parl. St. Kamer 2012 -13, nr. 53,2555/001, MvT, 22).

De korte termijn waarvan sprake in de memorie van toelichting werd door de wetgever bijgevolg verwoord in het nieuwe artikel 57/6/2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet. Hierin wordt immers letterlijk bepaald dat het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de acht dagen een beslissing MOET nemen.

Dergelijke bepaling kan op geen enkele andere manier geïnterpreteerd worden, dan in de zin van een verplichting voor de verwerende partij.

In casu heeft de verzoekende partij op 25 september 2013 een nieuwe asiel aanvraag ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Diezelfde dag heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de asielaanvraag van de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 51/8, tweede lid, de asielaanvraag van de verzoekende partij overgezonden naar het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Niettegenstaande de asielaanvraag van de verzoekende partij reeds op 25 september 2013 doorgestuurd werd naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, heeft zij pas op 18 oktober 2013 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asiel aanvraag genomen. De verwerende partij heeft bijgevolg, ruimschoots, de verplichte termijn om binnen de acht dagen een beslissing te nemen, overschreden.

De verwerende partij heeft onzorgvuldig gehandeld en in strijd met de wet, en dit gelet op artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is bijgevolg onwettig. Met haar werkwijze schendt de verwerende partij het beginsel van behoorlijk bestuur, alsook de zorgvuldigheidsplicht die op haar rust.

De bestreden beslissing dd. 18 oktober 2013 (kennisgeving 18 oktober 2013) dient bijgevolg vernietigd te worden."

3.2 Verzoeker meent dat artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht is geschonden nu de bestreden beslissing niet is genomen binnen de verplichte termijn van acht werkdagen.

Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de juridische grondslag vormt van de bestreden beslissing, bepaalt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, §§ 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden."

De Raad merkt op dat de termijn van acht werkdagen (zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag) waarbinnen de beslissing moet worden getroffen na verzending van het asielverzoek door de gemachtigde van de staatssecretaris aan de commissaris-generaal, slechts een termijn van orde is aangezien de wet geen sanctie heeft voorzien in geval van overschrijding van de termijn. Het uitblijven van een beslissing omtrent de meervoudige asielaanvraag heeft overigens niet tot gevolg dat de hernieuwde asielaanvraag in overweging dient te worden genomen. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet wordt niet geschonden.

Waar verzoeker meent dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden door geen beslissing te nemen binnen de voorgeschreven termijn van acht werkdagen, kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker verwijst zelf naar de memorie van toelichting en citeert hieruit het volgende:

"teneinde het oneigenlijke gebruik van het recht tot het indienen van een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag te voorkomen, wordt op het Commissariaat – generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een soort van "filter" ingevoerd. Het Commissariaat - generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet binnen korte tijd na het overmaken van het dossier nagaan of er nieuwe elementen aanwezig zijn die een verder onderzoek rechtvaardigen. Voor het criterium van die "filter" wordt er terug gegrepen naar de hierboven vermelde Europese richtlijn. Conform dezelfde richtlijn kan er bepaald worden dat de meervoudige of hernieuwde asielaanvragen bij voorrang en binnen zeer korte tijd behandeld worden. In het geval de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1 en 74/9, §§2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, is het redelijk verantwoord dat voornoemde voorrangprocedure bijkomend versneld wordt. "

Zoals verzoeker bevestigt, beoogt de wetgever dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen korte tijd na het overmaken van het dossier nagaat of de hernieuwde asielaanvraag in overweging kan worden genomen. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de asielaanvraag op 30 september 2013 is overgemaakt aan het Commissariaat-generaal. Op 18 oktober 2013 is de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de meervoudige asielaanvraag genomen. Verzoeker kan bezwaarlijk betogen dat de beslissing niet binnen een korte termijn zou zijn genomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Naar aanleiding van de nieuwe asielaanvraag dat door de verzoekende partij op 25 september 2013 werden ingediend, werden er weldegelijk nieuwe gegevens naar voren gebracht die verantwoorden dat de nieuwe asielaanvraag van de verzoekende partij in overweging dient genomen te worden genomen, om daarna ten gronde te worden onderzocht door het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Of een asielaanvraag al dient in overweging genomen dient te worden, oordeelt de verwerende partij op grond van artikel 57/612, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

"na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, §2, 3°, 4° en 5°, §3, 3° en §4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag. "

De norm die de wetgever bijgevolg vooropstelt zijn "nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt". Deze bepaling werd rechtstreeks overgenomen uit artikel 32,4 Procedurerichtlijn (thans artikel 40, lid 3 eerste zin Procedurerichtlijn 2013/32/ EU).

De memorie van toelichting bij het nieuwe artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wijst erop dat het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij haar beoordeling alle nieuwe elementen, zowel verklaringen als documenten als enig ander bewijsstuk, hierbij betreft. Dit nieuw element kan door de vreemdelingen worden aangereikt of een relevant gegeven zijn waarover het CGVS beschikt, ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd (Parl. St. Kamer 2012 - 13, nr. 53/2555/001, MvT, 23).

"De Commissaris - generaal betreft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen of bevindingen die door de vreemdeling worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij beschikt ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd. "

(Parl. St. Kamer 2012 - 13, nr. 53/2555/001, MvT, 23).

De memorie van toelichting geeft enkele voorbeelden van wat de kans aanzienlijk kan vergroten en wat niet. Zo wordt de kans dat een asielzoeker aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk vergroot wanneer de veiligheids - of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de asielzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming zich opdringt (zie hierna); wanneer de asielzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing; of wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en tegelijkertijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht (Parl. St. Kamer 2012 - 13, nr. 53/2555/00 I, MvT, 23).

In de bestreden beslissing beweert de verwerende partij dat de nieuwe informatie die de verzoekende partij naar vorenbrengt geen nieuwe gegevens zijn en dat zij, volgens de verwerende partij, geen nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De verwerende partij haalt in de bestreden beslissing onder meer aan dat de nieuwe documenten die de verzoekende partij heeft voorgelegd ter staving van zijn nieuwe asielaanvraag (drie oproepingsbrieven van de politie en een attest dat bevestigt dat u in Mazar-i - Sharif woonde) de geloofwaardigheid van de problemen met T. H. niet herstellen.

Dit is evenwel geenszins het geval. De documenten die de verzoekende partij voorlegt betreffen originele documenten, die de verzoekende partij nog maar recent heeft kunnen bekomen. Het is een vriend van de vader van de verzoekende partij die de originele documenten per post heeft opgestuurd. Tijdens de vorige asielaanvraag was het voor de verzoekende partij moeilijk deze documenten te bekomen. Immers, de post wou ze niet aannemen en opsturen. Het gaat namelijk over politiedocumenten die de post weigert te geven. Het betreft gevoelige informatie. Na lang aandringen is het de verzoekende partij uiteindelijk toch gelukt de originele documenten hier in België te bekomen. Jammer genoeg was de eerste asielaanvraag van de verzoekende reeds definitief afgesloten. De documenten dragen bewijskrachtig bij tot de nieuwe asielaanvraag van de verzoekende partij en dienen ten gronde te worden onderzocht te worden.

De verzoekende partij verwijst eveneens naar het feit, dat sinds de inwerkingtreding van de nieuwe wet 1 september 2013, er een duidelijke verandering merkbaar is betreffende de voorwaarden waaraan nieuwe elementen moeten voldoen in vergelijking met het oud artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, m.

n. het wegvallen van de zin uit oud artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet "de nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen ". Door de weglating heeft de nieuwe bepaling het in dit kader enkel over de verplichting van de asielzoeker om de redenen aan te geven waarom hij deze elementen niet eerder kon aanbrengen. De verzoekende partij heeft duidelijk aangehaald waarom hij de originelen pas recent, na afsluiting van de eerste asielprocedure, deze maar kon bekomen.

De verwerende partij haalt verder aan dat in de eerste asielaanvraag er tot het besluit was gekomen dat de data op de documenten, volgens haar, onmogelijk konden kloppen en dat in Afghanistan gelijk welke documenten - ook originele stukken - via corruptie of op de zwarte markt kunnen worden bekomen. Nu de verzoekende partij over de originele beschikt heeft de verwerende partij de plicht deze op hun authenticiteit/echtheid, ten gronde, te onderzoeken. Het gaat niet op zomaar te stellen dat deze vals zouden zijn, en dit louter en alleen op grond van objectieve informatie.

Naast de originele stukken heeft de verzoekende partij eveneens verklaringen afgelegd over een nieuwe gegronde vrees voor vervolging, ontstaan na de eerste asielaanvraag van de verzoekende partij. Volgens de verwerende partij zouden die zouden de verklaringen van de verzoekende partij geenszins overtuigen en heeft de verzoekende partij niet aannemelijk gemaakt dat, omwille van de tewerkstelling van de vader van de verzoekende partij bij de Amerikanen, er problemen zijn met de Taliban.

De verzoekende partij volhardt in zijn verklaringen zoals afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken ter ondersteuning van zijn nieuwe asielaanvraag. Na zijn vertrek uit het land van herkomst is de vader van de verzoekende partij voor de Amerikanen beginnen werken. En het is om die reden dat de vader van de verzoekende partij door de Taliban is vermoord.

Volgens de verwerende partij is de verklaring die verzoekende partij heeft afgelegd niet geloofwaardig, nu de verzoekende partij eerder nooit iets zou gezegd hebben over de activiteiten van de vader van de verzoekende partij bij de Amerikanen en over zijn dood. De verwerende partij gelooft niet dat de moeder van de verzoekende partij dit nieuws voor de verzoekende partij moedwillig zou onthouden. Dit is evenwel ten onrechte.

De verzoekende partij benadrukt dat hij het nieuws inderdaad niet van zijn moeder gehoord.

De verzoekende partij telefoneerde evenwel wel met zijn moeder, maar specifieke elementen betreffende het werk van zijn vader als over zijn dood werden door de moeder van de verzoekende partij niet verteld. De moeder van de verzoekende partij wou hem verder, naast de problemen met T. H., niet verder ongerust maken. De verwerende partij kan bijgevolg dit gegeven niet zomaar categoriseren als "ongeloofwaardig". Elk volk heeft immers zijn eigen gewoonten, en het was de keuze van de moeder van de verzoekende partij om de verzoekende partij niets te vertellen.

Het is uiteindelijk de man, die de verzoekende partij in Antwerpen ontmoette, A., die de verzoekende partij op de hoogte heeft gebracht van het triestige nieuws van de vader van de verzoekende partij.

Verder verwijst de verwerende partij de verzoekende partij eveneens geen documenten of bewijsstukken heeft voorgelegd teneinde het nieuw ingeroepen asielmotief te kunnen staven.

De verzoekende partij heeft geprobeerd meer documenten te bekomen, doch dit is niet evident. Zo is het bijvoorbeeld niet makkelijk om het bewijs van iemand zijn overlijden te kunnen bekomen. Dit geldt des te meer nu de moeder van de verzoekende zich ondertussen in het buitenland bevindt. Bovendien, als de verzoekende partij over meerdere, nieuwe documenten, zou beschikken, wijst de verwerende partij ze onmiddellijk af als corrupt en tegen betaling bekomen.

Hetzelfde geldt voor de documenten betreffende de tewerkstelling van de vader van de verzoekende partij. Op het tijdstip van de tewerkstelling van zijn vader bevond de verzoekende partij zich hier in België. Hij wist niet dat zijn vader voor de Amerikanen werkte en het is pas zeer recent dat de verzoekende partij dit te weten gekomen is. De verzoekende partij heeft geprobeerd om contact op te nemen met zijn land van herkomst teneinde meer documenten te bekomen, doch werd/wordt geconfronteerd met talrijke moeilijkheden, zoals geen bereik, de moeilijkheid om vanuit Afghanistan documenten op te sturen, enz.. De verwerende partij kan dit niet zomaar uit het oog verliezen.

Concluderend kan men stellen dat de nieuwe documenten alsook de nieuwe feiten uiterst belangrijk zijn en dat zij opnieuw ten gronde dienen te worden onderzocht door het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op dit moment heeft de verzoekende partij nog geen enkele mogelijkheid gekregen om zijn nieuwe gegevens mondeling toe te lichten. Dit is evenwel noodzakelijk teneinde de verwerende partij een volledig beeld te laten krijgen van de nieuwe elementen in de asielaanvraag van de verzoekende partij, en op die manier alle noodzakelijke inlichtingen te geven.

"Nieuwe elementen zijn gegevens die in de vorige asielprocedure niet konden worden aangebracht (bijv. omdat het gebaseerd is op een feit dat dateert van na de beslissing, dan wel dat men pas na de beslissing in het bezit kwam van documenten die een gegronde vrees aantonen)."

(V. Vereecke, Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent, 2008, p. 36)

Door de verzoekende partij werden er bijgevolg weldegelijke nieuwe elementen en documenten aangehaald die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 (zie derde middel) in aanmerking komt.

Door de nieuwe asielaanvraag van de verzoekende partij niet in aanmerking te nemen, en deze af te sluiten met de bestreden beslissing dd. 18 oktober 2013 (kennisgeving 18 oktober 2013) schendt de verwerende partij het artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en haar materiële motiveringsplicht.

De bestreden beslissing dd. 18 oktober 2013 (kennisgeving 18 oktober 2013) dient bijgevolg vernietigd te worden."

3.4 Waar verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dient de Raad op te merken dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het kader van de aangevoerde schending van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing is genomen met toepassing van voormeld artikel.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de tweede asielaanvraag niet in overweging wordt genomen omdat de 'nieuwe elementen' een voortzetting zijn van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, dat de nieuwe elementen die geen verband houden met zijn vorige asielaanvraag geenszins overtuigen en niet geloofwaardig zijn en dat de foto's geen verband houden met de asielmotieven. De commissaris-generaal concludeert dat geen nieuwe elementen zijn aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De verantwoording die verzoeker in zijn verzoekschrift geeft waarom hij de documenten niet eerder kon voorleggen, is niet dienstig nu uit de bestreden beslissing niet blijkt dat verweerder zou betwisten dat de documenten niet eerder konden worden voorgelegd. Verweerder betwist niet dat de documenten 'nieuw' zijn in de zin dat ze hem niet eerder zijn ter kennis gebracht. Evenwel dient verzoeker niet enkel nieuwe gegevens voor te leggen doch tevens gegevens die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Verzoeker betoogt dat verweerder wat de drie originele oproepingsbrieven van de politie betreft de authenticiteit of echtheid dient te onderzoeken en dat het niet opgaat zomaar te stellen dat deze vals zouden zijn.

Verzoeker betwist niet dat de 'originele' oproepingsbrieven aansluiten bij zijn vorige asielaanvraag. Verweerder stelt in de bestreden beslissing vast dat de eerste asielaanvraag werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Dit oordeel is bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na hoger beroep. De commissaris-generaal stelt vast dat een kopie van deze oproepingsbrieven reeds tijdens de eerste asielaanvraag werd besproken. De CGVS kwam hierbij tot de vaststelling dat de data op de vermelde documenten onmogelijk konden kloppen. Dit wordt

evenmin betwist door verzoeker. Daarnaast merkt de commissaris-generaal op dat in Afghanistan gelijk welke documenten - ook originele stukken- via corruptie of op de zwarte markt kunnen worden bekomen. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk dat verweerder in de bestreden beslissing concludeert dat de voorgelegde drie oproepingsbrieven van de politie, die in het verlengde liggen van het asielrelaas waaraan geen geloof wordt gehecht, niet van aard zijn om de geloofwaardigheid te herstellen.

In de Memorie van toelichting bij artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet (Wetsontwerp Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001 en nr. 53 2556/001) wordt het volgende gesteld:

“Bij het al dan niet in overweging nemen maakt de Commissaris-generaal gebruik van een norm die overgenomen is uit artikel 32.4 van Richtlijn 2005/85/EG, en die dus enkel geïnterpreteerd kan worden door het Hof van Justitie van de Europese Unie. De Commissaris-generaal toetst conform deze norm of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn, of door de asielzoeker worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk vergroten dat de asielzoeker voor internationale bescherming - hetzij de vluchtelingenstatus hetzij de subsidiaire beschermingsstatus - in aanmerking komt. Enkel indien de nieuwe elementen, daar inbegrepen verklaringen, documenten of enig ander bewijsstuk dat ter ondersteuning van een meervoudige asielaanvraag wordt bijgebracht, aan deze voorwaarde voldoen, wordt de aanvraag verder onderzocht. De Commissaris-generaal betreft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen of bevindingen die door de vreemdeling worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij beschikt ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd; slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken; een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig bevonden werd; louter algemeen van aard zijn, géén verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen.”

De commissaris-generaal heeft aldus op kennelijk redelijke wijze vastgesteld dat de ‘nieuwe elementen’ die een voortzetting vormen van zijn asielrelaas (hetgeen niet wordt betwist door verzoeker) en die ongeloofwaardig werden bevonden, geen nieuw elementen uitmaken in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, nu in de voornoemde memorie uitdrukkelijk wordt bevestigd dat de kans op erkenning of bescherming niet aanzienlijk groter is wanneer de nieuw aangereikte elementen een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden. In tegenstelling tot verzoekers betoog blijkt uit de beslissing bovendien niet dat de nieuwe documenten niet worden weerhouden omdat ze vals zouden zijn maar omdat ze onvoldoende bewijskrachtig zijn om de geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

Verzoeker benadrukt dat hij volhardt in zijn verklaringen met betrekking tot zijn vader. Hij herhaalt dat zijn moeder wel degelijk heeft gezwegen over de activiteiten van zijn vader voor de Amerikanen en over diens dood.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot verzoekers verklaringen over zijn vader het volgende gemotiveerd:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt omtrent gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige asielaanvraag, namelijk de activiteiten van uw vader voor de Amerikanen en de problemen die hierdoor met de Taliban zijn ontstaan, moet worden benadrukt dat deze geenszins overtuigen.

U stelt dat uw vader na uw vertrek uit Afghanistan voor de Amerikanen is beginnen werken. Om die reden zou hij twee jaar geleden door de Taliban zijn vermoord. Het is niet geloofwaardig dat u eerder nooit iets heeft gezegd over de activiteiten van uw vader voor de Amerikanen en over de dood van uw vader. U zegt dat uw moeder niet wou dat u zich nog meer zorgen zou maken en er daarom niet over praatte toen u met haar telefoneerde. Deze uitleg kan niet worden aanvaard. Gezien dit element bijzonder relevant is voor de beoordeling van uw asielaanvraag kan echt niet worden geloofd dat uw moeder u - die zich intussen in het buitenland in veiligheid heeft gebracht - dit gegeven moedwillig zou onthouden. U voegt er aan toe dat u dit nieuws over uw vader uiteindelijk vernam van een Afghaan die u

in Antwerpen ontmoette. U zegt dat deze man, "Ahmad" genaamd, tolkte voor de Amerikanen in Afghanistan en daardoor veel weet over dergelijke incidenten met de Taliban. Dit alles is niet geloofwaardig. Het een bekend feit is dat vele duizenden Afghanen werken voor de internationale troepen die in het land zijn. Dat u toevallig in Antwerpen iemand zou ontmoeten die op de hoogte blijkt van de zogezegde dood van uw vader, twee jaar terug, kan moeilijk worden geloofd. Dan nog, er mag minstens van u worden verwacht dat u via deze "Ahmad" of via uw familie in Afghanistan zou proberen de dood van uw vader te staven aan de hand van enig begin van bewijs. U brengt echter geen enkel document of bewijsstuk aan dat uw nieuw ingeroepen asielmotief kan staven. U stelt geen contact meer te hebben met Ahmad wat op zich nog meer de wenkbrauwen doet fronsen aangezien u klaarblijkelijk via Ahmad meer informatie over het thuisfront kon bekomen dan via uw eigen familie. Er mag dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat u zou trachten contact te houden met deze onverwachte bron aan informatie en/of de nodige stappen zou hebben gezet om dit onheilspellend bericht te verifiëren of bevestigd te krijgen via uw familie of andere kanalen. Dat dit niet het geval is, laat toe ernstig te twijfelen aan de waarachtigheid van dit bericht.

Evenmin bent u in het bezit van enig document dat er zou kunnen op wijzen dat uw vader voor de Amerikanen heeft gewerkt.

Gezien al deze vaststellingen, dient te worden geconcludeerd dat u dit nieuwe element in uw relaas totaal niet geloofwaardig maakt."

De verklaringen over verzoekers vader worden ongeloofwaardig geacht nu verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt dat het nieuw ingeroepen asielmotief kan staven maar tevens omdat verzoeker verklaart geen contact meer te hebben met de Afghaan die hem over deze feiten informeerde en verzoeker geen stappen heeft gezet om dit onheilspellend bericht te verifiëren of bevestigd te krijgen via zijn familie of andere kanalen. De uitgebreide verantwoording in het verzoekschrift over de reden waarom zijn moeder hem niet op de hoogte hield, doet aan de voorgaande vaststelling van de commissaris-generaal geen afbreuk. Hetzelfde geldt voor de uitgebreide verantwoording waarom verzoeker in verband met dit relaas geen stukken kan voorleggen.

Met zijn betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat de bestreden beslissing op een kennelijk onredelijke wijze is genomen of een schending van de materiële motiveringsplicht inhoudt. Een verder onderzoek van het middel zou de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verplichten kennis te nemen van de feitelijke toedracht van de zaak en deze in feite te beoordelen, wat zaak is van de tot beslissen bevoegde overheid.

Het tweede middel is ongegrond.

3.5 In het derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet, van de richtlijn 2004/83/EG, van artikel 3 van het EVRM, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dient de verwerende partij eveneens de nieuwe elementen te onderzoeken die de kans aanzienlijk groter maken dat asielzoeker niet alleen erkenning als vluchteling in aanmerking zou komen, maar eveneens indien de asielzoeker in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Elementen die de kans aanzienlijk vergroten zijn onder meer een verslechtering van de Staatlozen op zijn minst ten gronde onderzocht dient te worden. Hierboven werd reeds aangegeven dat het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een nieuwe asiel aanvraag niet alleen dient te onderzoeken op basis van gegevens die de verzoekende partij zelf aanreikt, maar evenals elk relevant gegeven waarover de Commissaris - Generaal zelf beschikt ook al wordt dit door de asielzoeker zelf niet voorgelegd.

De verzoekende partij is afkomstig uit Mazar - i - Sharif, Afghanistan. In de bestreden beslissing wordt niet getwijfeld aan de Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij, noch aan zijn identiteit.

In de bestreden beslissing dd. 18 oktober 2013 (kennisgeving 18 oktober 2013) is er volgens de verwerende partij geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Volgens de verwerende partij doen de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 geen afbreuk aan de hierboven gemaakt conclusie.

De tweede paragraaf van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§2. Ernstige schade bestaat uit:

a. doodstraf of executie; of

b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c. ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een international of binnenlands gewapend conflict. "

In het kader van de subsidiaire bescherming dient immers het risico BIJ TERUGKEER NAAR HET LAND VAN HERKOMST onderzocht te worden.

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden.

Het is zeer bevreemdend te noemen dat de verwerende partij bij de beoordeling of de verzoekende partij al dan niet in aanmerking kan komen enkel rekening houdt met de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013. Er zijn talrijke andere rapporten die de allesbehalve stabiele veiligheidssituatie in Afghanistan aantonen. Daarnaast bevatten de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 eveneens talrijke informatie die een zware verslechtering van de veiligheidstoestand en de verspreiding van het conflict naar bijna alle provincies van Afghanistan illustreren. Het gaat bijgevolg niet op de te argumenteren "de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat - Generaal" (stuk 1).

Sinds 2001 was de situatie nog nooit zo gewelddadig als vandaag. Een schending van artikel 3 E.V.R.M. is hierbij meer dan reëel. De verzoekende partij verwijst hierbij naar de UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum - seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 en naar het UNAMA rapport "Afghanistan: Mid – Year Report on the Protection of Civilians in Armed Conflict 2013" van 30 juli 2013. Het gaat hier om ernstige grieven die door het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op zijn minst ten gronde onderzocht dient te worden.

"Escalating deaths and injuries to Afghan children, women and men led to a 23 percent resurgence in civilian casualties in the first six months of 2013 compared to the same period in 2012. UNAMA documented 1,319 civilian deaths and 2,533 injuries (3,852 casualties) from January to June 2013, marking a 14 percent increase in deaths, 28 percent increase in injuries and 23 percent increase in total civilian casualties compared to the same period in 2012. The rise in civilian casualties in the first half of 2013 reverses the decline recorded in 2012, and marks a return to the high numbers of civilian deaths and injuries documented in 2011. "

(stuk 3, "Afghanistan: Mid - Year Report on the Protection of Civilians in Armed Conflict 2013, UNAMA, 30 juli 2013, p. 1, te consulteren op <http://jY~y.r.~Ü:~m:lit9r.gLI2..llbli:il1.e!:JJ-ê1-J:~:1L-IJ8c06~QJ11>

(...) the conflict, which had previously been concentrated in the south and east, has come to affect most parts of the country, including most notably the north, but also provinces that had previously been considered as the most stable in the country, such as Panjsher province. Similarly, while AGEs continue to carry out high-profile attacks in Kabul, the violence is not limited to Kabul or more generally to urban centres; the Afghanistan Analysts Network notes that "much, and often extremely violent, insurgent activity is going on in the rural areas with relatively little coverage.

(...)"The security situation in Afghanistan remains unpredictable, with civilians continuing to bear the brunt of the conflict. The Center for Strategie and International Studies has noted that, "There are few prospects of anything approaching local security in much of Afghanistan until long after 2014 -barring some 'peace ' arrangement that gives insurgents de facto control over high threat areas. " In September 2012 the UN Secretary-General remarked that, Improvements in the security situation have been registered against the record high incident levels of 2011.

These gains have not, however, generated public perceptions of greater security and do not reflect improvements 10 the institutional structures required for longer-term stability. Little has changed in the underlying dynamics to mitigate a deep-seated cycle of conflict." In June 2013, the Secretary-General's Special Representative for Afghanistan, Ján Kubis, noted that the security situation for civilians had deteriorated since the start of 2013. ""

(stuk 4, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum - seekers from Afghanistan", UNHCR, 6 augustus 2013, p. 13 en p. 25, te consulteren op <http://www.refworld.org/pdfid/51i1èlca34.pdf>).

De combinatie van de nieuwe aanbevelingen van UNHCR, die op fundamentele wijze de beoordeling van het gewapend conflict wijzigen en het laatste Mid - Year rapport van het UNAMA, date en zware stijging van het geweld tijdens de eerste zes maanden van 2013 vaststelt, vraagt om een nieuwe analyse van de gevolgen van het conflict op de bevolking.

Bovendien zal een grote "onzekerheid" volgen ten gevolge van de terugtrekking van de internationale troepen.

UNAMA betwijfelt of de Afghaanse overheid de middelen heeft om haar bevolking te beschermen en haar militaire acties met de nodige voorzichtigheid uit te voeren om haar burgers te beschermen.

"The escalated pace of transition has a wide range of implications for human rights protection. UNAMA highlights concerns with insufficient ANSF capacity and resources to fully address the growing threat from IEDs and the need for ANSF to put in place effective measures to protect civilians particularly during ground engagements and armed clashes. "

(stuk 3, "Afghanistan: Mid - Year Report on the Protection of Civilians in Armed Conflict 2013, UNAMA, 30 juli 2013, p. 9, te consulteren op <http://www.refworld.org/publishcr.UNAMA/51f8c0604.0.html>, eigen onderlijning).

Ook in het rapport "General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul", laatst geüpdatet op 3 oktober 2013, blijkt een stijging van het geweld in Afghanistan.

"From 16 November to 15 February, 3,783 incidents were recorded, representing a 4 per cent decrease compared with the same period in 2011/12, when 3,940 incidents were recorded Since the beginning of 2013 to 15 February, there has been a 6 percent increase compared with the corresponding period in 2012. [...] Provinces in the south, south-east and east continued to account for most security incidents, with the largest number recorded in Nangarhar Province, in the east. " (...)

"AOG initialed attacks have soared this quarter, up by 47% from Q1 last year, with the incident total also surpassing the volumes recorded in 2010 by 30% (2331 this year vs. 1794 in 2010, above). Given the stability of the seasonal conflict pattern each year so far (a winter low and summer spike), we assess that the current re-escalation trend will be preserved throughout the entire season and that 2013 is set to become the second most violent year after 2011. The incident volumes also confirm that the downturn noted last year was not reflective of a permanently degraded AOG capability, but rather linked to the opposition adopting an operational pause -perhaps linked to the harsh 2011-2012 winter - which has since come to an end. What has been maintained in the AOG campaign this year, however, is the conscious shift from IMF 10 Afghan targets, as the conflict adopts an increasingly domestic shape. As of this quarter, 73% of all incidents caused by AOG (incl. armed attacks and non-kinetic activity) targeted the expanding ANSF whereas an additional 10% involved civilians associated, or perceived to be associated, with the Government [...]. "

(...) "From 16 February to 15 May, 4,267 [security] incidents were recorded, representing a 10 per cent increase compared with the same period in 2012, with over 70 per cent of events recorded in the southern, south-eastern and eastern parts of the country. An 18 per cent year-on-year increase in incidents was recorded in the eastern region, with a reported influx of insurgents into Nuristan and Badakhshan Provinces, indicating a shift in the strategic focus in the conflict. Armed clashes and improvised explosive devices continued to constitute the majority of attacks." (UNGA. 13 June 2013, p.5)"

(stuk 5, "General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul", European Country of Origin Information Network, 3 oktober 2013, te consulteren op (...).

Daarnaast is er ook een toename van gewapende groeperingen, dewelke de geografische verspreiding van het conflict kunnen verklaren. Naast de confrontatie tussen de Taliban of gebonden groeperingen en de overheid, ontwikkelen zich meer en meer andere groeperingen volgens het model van de "warlords" die de veiligheid van steeds meer provincies in gevaar brengen.

"The proliferation of local militias and armed groups, both pro- and anti-government, particularly in the north, northeast and central highland regions, had a further negative impact on the security situation for civilians. The presence or re-emergence of armed groups was reported frequently to result in reduced protection for civilians and increased human rights abuses. In the north and northeast regions in particular, the "blurring of lines" between government and non-government affiliation of armed groups, resulting from the widespread recruitment of armed group members into the ranks of the Afghan Local Police (ALP), was reported to contribute to unchecked proliferation of abusive practices and reduced protection for civilians. Civilians were also reported to be increasingly caught in the line of fire between pro-government armed groups and AGEs. "

(stuk 4, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum - seekers from Afghanistan", UNHCR, 6 augustus 2013, p. 14, te consulteren op (...).

Dat het aantal gewapende groeperingen stijgt werd eveneens bevestigd in het rapport van ANSO (stuk 6, rapport ANSO te consulteren op (...).

De verzoekende partij is afkomstig uit de Mazar - i - sharif, provincie Balkh. De incidenten in de provincie Balkh stapelen zich op. Bij de verschillende incidenten vallen er geregeld burgerslachtoffers.

"Unknown gunmen shot dead a former senator in the capital of northern Balkh province and injured his two guards on Monday, police said. Haji Abdul Ghani, a former jihadi leader, who represented Balkh in the Meshrano Jirga 's previous term, came under attack near the Al-Falah Hospital on the Shiberghan road west of Mazari-Sharif in the afternoon, Deputy Police Chief Col. Abdul Razaq Qadri said. "

(stuk 7, "Ex - senator gunned down in Balkh, Pajhwok Afghan News, 9 september 2013).

"An explosion has been reported in northern Balkh province of Afghanistan. The incident took place early Saturday morning in Chahar Bolok district after a suicide bomber detonated his explosives. Local residents and eyewitnesses in the area saying at least 13 people have been killed or injured following the blast. "

(stuk 8, "Suicide blast rocks Balkh province, 8 civilians injured", 21 september 2013, de verzoekende partij zet vet).

"In the first six months of 2013, UNAMA documented 19 incidents of human rights abuses carried out by armed groups, resulting in seven civilian deaths and two injuries. The majority of incidents were documented in areas where armed groups held considerable power and influence, notably in the north, northeast and central highlands regions of the country. Such incidents were documented mainly in Faryab, Balkh, Kunduz, Baghlan and DaiKundi provinces. For more on the proliferation of armed groups in the north and northeast of Afghanistan. "

(stuk 3, Afghanistan: Mid - Year Report on the Protection of Civilians in Armed Conflict 2013, UNAMA, 30 juli 2013, p. 54, te consulteren op (...)

"On 1 March, in Marmul district, Balkh province, a UXO detonated, killing one girl and injuring three boys. "

(stuk 3, Afghanistan: Mid - Year Report on the Protection of Civilians in Armed Conflict 2013, UNAMA, 30 juli 2013, p. 62, te consulteren op <http://www.reiijworld.org/mLili.?.!!!:r.UNAMA~!f8c0604.0.html>

"A relatively heavy explosion rocked northern Balkh province of Afghanistan on Thursday evening. The incident took place in central Mazar-e-Sharif city at Darwaza-e-Jamhuri area near the city shrine, provincial security commandment and central bank." (stuk 9, Khamaa Press, "Explosion rocks Mazar-e-Sharif city of Afghanistan", 24 januari 2013, te consulteren op <http://www.khaama.com/explosion-rocks-mazar-esharif-city-of-afghanistan-2142>, de verzoekende partij zet vet)

Ook de Taliban heeft nog steeds bolwerken in de regio:

"WASHINGTON, Dec. 3, 2012 - A combined Afghan and coalition security force arrested the senior Taliban leader for eastern Chimital district in Afghanistan 's Balkh province today, military officials reported. The leader planned and conducted numerous attacks, including improvised explosive device attacks, against Afghan and coalition forces, officials said. He also directly supported other senior Taliban leaders in the province. " (stuk 10, US department of Defense, "Combined Force Arrests Taliban Leader in Balkh Province", te consulteren op <http://www.defense.gov/News/NewsArticle.aspx?ID=118683>, toegankelijk op 14 november 2013)

In de richtlijnen van UNHCR wordt eveneens uitgewerkt dat voor bepaalde doelgroepen met de meeste omzichtigheid dient te worden omgegaan. Dit zijn onder andere de mensen die gelieerd worden aan internationale organisaties en de jongens en mannen die op een leeftijd zijn gekomen waarop zij "vechtmateriaal" zijn. Dit is uiteraard het geval bij mijn dienst.

"AGEs are reported to target civilians who are employees of international or Afghan humanitarian organizations, including Afghan nationals working for UN organizations; employees of international development agencies; 203 employees of national and international non-governmental organizations (NGOs); Individuals with these profiles have been killed, abducted, and intimidated: family members of such individuals, including children, have also been targeted. Women's human rights defenders are reportedly increasingly facing threats, intimidation and attacks, especially in areas undergoing security transition or under the control of the Taliban.

In areas where the security transition has already been completed, women 's organizations have reportedly come under pressure to close down their activities"

(stuk 4, UNHCR, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan", 6 augustus 2013, p. 35, eigen onderlijning)

"AGEs are reported to kill civilians deliberately to punish them for supporting the government, with the killings intended to serve as a warning to others. AGEs are also reported to use "night letters" (shab nameha), threatening text messages and local radio broadcasts to warn civilians against supporting the Government. In a traditional form of war mobilization known as lashkar, every household is expected to contribute a man of fighting age. In areas where AGEs exercise effective control, as well as in IDP settlements in Afghanistan, they are reported to use threats and intimidation to enforce this mechanism to recruit fighters for the insurgency. People who resist recruitment are reportedly at risk of being accused of being a government spy and being killed or punished. ALP commanders have also been reported to forcibly recruit local community members, including both adult men and children, into ALP forces"

(stuk 4, UNHCR, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan", 6 augustus 2013, p. 36, 40 -41, verzoeker zet vet).

Het zijn ook dezelfde richtlijnen die aantonen dat de veiligheidssituatie in Kabul sterk verslechterd is.

De verslechtering van de toestand voor burgers wordt ook bevestigd door andere bronnen. Er wordt bevestigd dat het aantal burgerslachtoffers toeneemt.

"The number of civilians killed and wounded in Afghanistan grew by almost 25% in the first half of this year as Afghan forces assumed more responsibility for the nation's security, according to a U.N. report released Wednesday.

The increase reversed a decline last year that many hoped would spell improved conditions for the most vulnerable victims of the nearly 12-year-old war.

Analysts say stepped-up militant attacks against the Afghan government have resulted in more civilians getting caught in the crossfire or being targeted for their perceived support for the government. Foreign combat troops are scheduled to leave the country in late 2014.

In the first six months of this year, 1,319 civilians were killed in war-related violence in Afghanistan, compared with 1,158 in the first half of 2012, with women and children affected disproportionately. In addition, 2,533 civilians were injured, compared with 1,976 a year earlier. The worst year on record for civilians was 2011.

Afghans say fear is a constant companion. " (stuk 11, Los Angeles Times, "Afghan civilian deaths rise sharply; more caught in crossfire or targeted for perceived support for the government, analysts say, 1 augustus 2013)

Ook de objectieve berichtgeving over de huidige toestand in Afghanistan is allesbehalve positief, de rode draad in het verhaal is dat burgers constant ten prooi vallen aan het geweld dat zich dag in dag uit afspeelt in Afghanistan.

"A suicide bomb attack on the Afghan defence ministry in Kabul has killed at least nine people, as the new US Pentagon chief visited the city.

A further 20 people were wounded by the bomber, who was on a bicycle, security officials told BBC News.

Taliban insurgents said they were behind the attack. " (stuk 12, BBC news, "suicide bomber hits Afghan defence ministry in Kabul, 9 maart 2013, te consulteren op <http://www.bbc.co.uk/1/ews/world-asia-21724059#>)

"At least 15 people have been killed and dozens wounded in a suicide bomb attack on a military convoy in the Afghan capital, Kabul, officials say.

Two US soldiers and four civilian contractors were among the dead, US and Nato officials said.

Nine Afghan civilians, including two children, were also reported to have died in the and US-led forces. They specifically mentioned insider attacks and bomb attacks.

blast." (stuk 13, BBC, "Kabul blast: suicide bomber targets foreign convoy", 16 mei 2013, te consulteren op <http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-22549355#>)

"The blasts shook a busy area of Kabul, sending a plume of smoke over the city and causing chaos. This was the second major attack in Kabul in a little more than a week.

On May 16, a suicide car bombing killed 15 people, including six Americans and nine Afghan civilians. Two of the Americans were soldiers." (stuk 14, Voice of America, "Four killed in Taliban Attack in Kabul", 24 mei 2013, te consulteren op <http://www.voanews.com/article/SBI00G1424127887324436104578580633607226390>)

"Afghan insurgents stormed a camp of foreign military contractors in Kabul on Tuesday morning, killing seven people in the latest sign that violence in the country isn't abating despite efforts to move ahead with peace talks." (stuk 15, Wall street journal, "Taliban attack kills seven in Kabul", 2 juli 2013, te consulteren op <http://online.wsj.com/article/SBI00G1424127887324436104578580633607226390>). ht ml De anti - overheidselementen schrikken voor niets terug:

"Afghanistan 's National Directorate of Security (NDS) said in a statement that its forces have carried out a raid on a militant hideout in Chel Setun area of Kabul city, injuring at least two militants and arresting at least seven others.

The NDS said it has seized a hoard of arms and ammunitions, including explosives, machine guns and grenades.

Afghan officials said the would-be attackers are believed to belong to the Pakistan-based militant Haqqani network. The Haqqani group, which has links to al-Qaeda, has carried out a string of deadly attacks across Afghanistan.

Afghan security sources said the militants had received military training in Tal and Miranshah area in Pakistan tribal region.

The relations between Kabul and Islamabad are also traditionally mired in distrust.

Afghanistan and Pakistan blame each other for the Taliban violence plaguing both countries.

In a separate incident, a Taliban militant bomber wearing Afghan national police uniform was shot dead by Afghan police forces in the southern Uruzgan Province on Sunday. The officials further added that the incident took place in Tarinkowt city and the bomber was gunned down before he manages to reach to his target.

Kabul and several other main cities have come under several major attacks over the past few weeks.

In late April, the Taliban announced the start of their new "offensive" against US-led and Afghan forces, vowing a new wave of attacks across Afghanistan. The militant group said it would use "every possible

tactic" to inflict casualties on Afghan Nine Afghan civilians, including two children, were also reported to have died in the and US-led forces. They specifically mentioned insider attacks and bomb attacks. There has been a surge in the number of militants' assaults against Afghan forces, foreign troops, and civilians in the war-torn country in recent months. US-led troops and Afghan forces are also falling prey to Taliban attacks on an almost daily basis.

The United States and its allies invaded Afghanistan in 2001 as part of Washington 's so-called war on terror. The offensive removed the Taliban from power, but insecurity remains across the country despite the presence of thousands of foreign troops. " (stuk 16, PressTv, "Afghan security farces foil major attack on Kabul", 4 augustus 2013, te consulteren op (...)

"De Taliban hebben vanmorgen vroeg de internationale luchthaven van de Afgaanse hoofdstad Kaboel aangevallen. Na een urenlang vuurgevecht konden de rebellen doodgeschoten worden. " (stuk 17, De Standaard, 'Taliban vallen luchthaven Kaboel aan', dd. 10 juni 2013, (...)

"In de buurt van de Amerikaanse ambassade en voor het Afgaanse Hooggerechtshof in Kaboel zijn bij een zelfmoordaanslag minstens tien slachtoffers gevallen. Dat meldt het Afgaanse ministerie van Binnenlandse Zaken. " (stuk 18, De Standaard, 'Minstens tien slachtoffers bij zelfmoordaanslag in Kaboel, dd. 11 juni 2013, [http://www.standaard.be/cntiDMF20130611_0\(618795\)](http://www.standaard.be/cntiDMF20130611_0(618795)).

De vrees dat de terugtrekking van de buitenlandse troepen zal omslaan in een burgeroorlog, vindt steun in de huidige veiligheidssituatie, die allerm minst stabiel te noemen is. In Afghanistan zijn er nog steeds op geregelde basis veiligheidsincidenten. Bij deze incidenten vallen slachtoffers onder de burgers en de buitenlanders.

Bovendien, bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan zal de verzoekende partij aan zijn lot overgelaten worden op de luchthaven van Kabul en wordt hij de facto een IDP ("internal displaced persons"). Immers, het ontbreken van een "overeenkomst" tussen België en Afghanistan heeft tot gevolg dat Afghanen die uit België worden uitgewezen niet beschouwd worden als "terugkeerders", Ze bestaan dus niet voor de Afgaanse overheid. Ze zijn niet traceerbaar en de Afgaanse autoriteiten laten hun volledig aan hun lot over. Bovendien krijgen ze geen hulp van het MoRr (Afgaanse Ministerie voor vluchtelingen en terugkeerders), die normalerwijze hulp biedt aan vluchtelingen teneinde zich te kunnen vestigen in de regio van herkomst. Bijgevolg zal de verzoekende partij overgeleverd worden aan het geweld en de gewapende groeperingen. Bij een gedwongen terugkeer zal de verzoekende partij blootgesteld worden aan onmenselijke en vernederende behandelingen overeenkomstig artikel 3 E.V.R.M. Er is namelijk een onmogelijk zich te vestigen en de noodzakelijk toegang tot de basiszorg, waaronder onderwijs en gezondheidszorg, worden hen onttrokken. Dit blijkt eveneens uit objectieve informatie.

"IDPs are among the most vulnerable groups in Afghanistan; many are beyond the reach of humanitarian organizations. Urban IDPs are more vulnerable than the non-displaced urban poor, as they are particularly affected by unemployment, limited access to adequate housing, limited access to water and sanitation, and food insecurity. " (stuk 4, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum - seekers from Afghanistan", UNHCR, 6 augustus 2013, p. 27-28, te consulteren op <http://lhl'ww.refworld.org/pdfid/5!ffdca34.pdt>)

Niettegenstaande het feit dat de verzoekende partij dient beschouwd te worden al een "IDP" en niet als een "terugkeerder" uit Afghanistan, kan eveneens gewezen worden op de precaire positie van de "terugkeerders". Veel Afgaanse "terugkeerders" vormen immers een bijzondere categorie van "people of concern".

"UNHCR has continued to extend its protection or assistance activities to individuals whom it considers "of concern ", but who do not fall into any of the above population categories. These activities were based on humanitarian or other special grounds, and included former refugees who were assisted to integrate locally, or asylum-seekers rejected by States, but whom UNHCR deemed to be in need of humanitarian assistance. The number of people in this category was 1.3 million by year-end. Of whom two-thirds were Afghans. These were former refugees who had returned to Afghanistan prior 2012, but who had been unable to reintegrate due to the difficult economic situation, the lack of comprehensive reintegration measures, and poor security. Many of these individuals thus continued to benefit from UNHCR 's assistance. " (stuk 19, "Displacement, The New 21 st Cententury Challenge", UNHCR Global Trends 2012, 9 juni 2013, p. 30, te consulteren op <http://www.unhcr.org/51bacb0f9.html>).

De situatie van terugkeerders wordt nu ook vermeld in de laatste aanbevelingen van UNHCR. Op verschillende punten is hun toestand vergelijkbaar met die van ontheemden en vormt hun onmogelijkheid om te hervestigen een gevolg van het gewapend conflict.

"More than 40 per cent of returnees have been unable to reintegrate into their home communities, resulting in significant secondary displacement, mostly to urban areas.

In total, up to 60 per cent of returnees are experiencing difficulties in rebuilding their lives in Afghanistan. Estimates suggest that a quarter of urban IDPs are returning refugees ending up in secondary displacement. Obstacles to return for both IDPs and returning refugees include on-going insecurity in their home areas; loss of livelihoods; lack of access to health care and education; and challenges in reclaiming land and property."

(stuk 4, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum - seekers from Afghanistan", UNHCR, 6 augustus 2013, p. 28, te consulteren op (...)).

De moeilijkheden van de terugkeerders tonen de negatieve gevolgen van het conflict aan op de hervestigingsmogelijkheden en de gedwongen aard van bewegingen van de Afghaanse bevolking. Tenslotte dient vermeld te worden dat verschillende NGO's aangedrongen hebben op een moratorium op uitzettingen naar Afghanistan. Zo heeft Vluchtelingenwerk Vlaanderen in haar communiqué van 20 september 2013 een moratorium op repatriëringen naar Afghanistan gevraagd. Dezelfde vraag werd door LDH in een communiqué van 24 september 2013 gesteld. De NGO "Médecins du Monde" heeft zelfs verklaard dat: « Médecins du Monde est présente en Afghanistan depuis 32 ans (1981). La situation humanitaire y est très précaire et l'accès aux soins n'y est pas du tout garanti. Le nombre de civils tués reste excessivement élevé. "Ici et là-bas", un même constat : les Afghans sont en danger. Ils méritent une protection particulière et digne que leur pays ne peut, pour le moment, leur accorder. »

De huidige toestand in Afghanistan, en dan meer bepaald de provincie Balkh, Mazar - i - Sharif, alwaar de verzoekende partij van afkomstig is, is in die mate slecht dat de verzoekende partij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4 c) Vreemdelingenwet. Dit blijkt eveneens uit de hierboven geciteerde objectieve informatie.

Het is op heden niet aangewezen om mensen terug te sturen naar een dermate onveilig en onstabiel land. Een onderzoek ten gronde door het Commissariaat - Generaal is bijgevolg noodzakelijk!

In de bestreden beslissing werd niet afdoende onderzocht of de verzoekende partij kan terugkeren naar zijn land van herkomst, te weten Afghanistan. Bijgevolg schendt de verwerende partij door de bestreden beslissing dd. 18 oktober 2013 (kennisgeving 18 oktober 2013) die hierboven vermelde wetsbepalingen."

3.6 Verzoeker betoogt dat de huidige toestand in Afghanistan, meer bepaald de provincie Balkh, Mazar-i-Sharif, van waar hij afkomstig is, in die mate slecht is dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst en citeert uit allerhande bronnen.

In de bestreden beslissing concludeert de commissaris-generaal na grondige analyse van de situatie in de stad Mazar-i-Sharif, aan de hand van de beschikbare informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, dat er voor burgers actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven op hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en er geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal met betrekking tot de toestand in Mazar-i-Sharif het volgende:

"Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover

bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghaanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Mazar-i-Sharif (provincie Balkh) te worden beoordeeld.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse" dd. 21 maart 2013) blijkt dat in de stad Mazar-e Sharif in 2012 bijna geen enkel gewelddadig incident gerelateerd aan het conflict plaatsvond: één IED ontplofte in augustus buiten de veiligheidsperimeter van de stad en in september ontplofte één RCIED binnen de stad. Bij dat laatste incident raakten 10 burgers gewond. De stad dient eerder als transport hub van AOG-personeel en materiaal, eerder dan als doelwit.

Daarom zijn de enige incidenten die gemeld worden arrestaties en in beslagnames van AOG personeel en -materieel. De stad heeft wel af te rekenen met redelijk wat criminaliteit in de vorm van gewapende overvallen.

Mazar-i-Sharif is bereikbaar via de luchthaven van Mazar-i-Sharif en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven. Integendeel, de luchthaven van Mazar-i-Sharif genereert een grote passagiersstroom, vanuit de luchthaven van Kabul, zowel als vanuit andere bestemmingen."

In tegenstelling tot verzoekers betoog blijkt uit de motivering in de beslissing dat de commissaris-generaal wel degelijk het rapport UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening heeft genomen. De commissaris-generaal benadrukt daarbij dat nergens in dit rapport wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Het UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker weerlegt dit standpunt niet door te verwijzen naar en te citeren uit allerhande rapporten en persberichten die de algemene situatie betreffen in Afghanistan. Evenmin kan verzoeker worden gevolgd waar hij meent dat de commissaris-generaal enkel rekening heeft gehouden met het UNHCR rapport van 6 augustus 2013. Uit de in het dossier gevoegde landeninformatie blijkt dat verweerder, in tegendeel met tal van rapporten heeft rekening gehouden bij de opmaak van het rapport "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse" van 22 maart 2013.

Verzoeker citeert uit verschillende bronnen handelend over de humanitaire en veiligheidssituatie in zijn land van herkomst. Uit de geciteerde passages blijkt dat de vastgestelde daling van het aantal burgerslachtoffers niet meer actueel zou zijn aangezien er in de laatste periode een sterke stijging zou zijn waargenomen. Het conflict zou zich verspreid hebben over bijna alle provincies in Afghanistan en een grote periode van onzekerheid zal volgen ten gevolge van de terugtrekking van de internationale troepen. Er is de toenemende druk op de burgerbevolking, de miserabele humanitaire toestand, corruptie, de praktijk van gedwongen rekrutering en de humanitaire crisis. Verzoeker laakt het feit dat geen rekening is gehouden met de moeilijkheden die terugkeerders ondervinden en dat de situatie van terugkeerders te vergelijken is met die van ontheemden.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal voor de beoordeling van de mogelijke toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus over een appreciatiebevoegdheid beschikt. De commissaris-generaal meent dat de voorwaarde van het reëel risico dient te worden geïnterpreteerd naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het EVRM. Hieruit kan worden afgeleid dat het een risico reëel moet zijn en dat de loutere mogelijkheid van een schending van fundamentele rechten, loutere veronderstellingen of vermoedens niet volstaan. Niettegenstaande verweerder in de beslissing niet betwist dat er in Afghanistan een gewapend conflict aan de gang is, staat daar tegenover dat er, volgens verweerder, nog steeds regionale verschillen bestaan in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Het geweldsniveau en de impact van het conflict zijn regionaal erg verschillend en deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. In de vermelde UNHCR-richtlijnen wordt voorts niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Elk verzoek moet op zijn individuele merites beoordeeld worden. De commissaris-generaal oordeelt dat gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst in Afghanistan, *in casu* de veiligheidssituatie in de stad Mazar-e Sharaf dient te worden beoordeeld, wat door verzoeker niet wordt betwist. Verweerder oordeelt *in casu* na een grondige en uitgebreide analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mazar-e Sharif, waarbij tal van gezaghebbende bronnen werden geconsulteerd, dat het aantal burgerslachtoffers als gevolg van willekeurig geweld in de context van gewapend conflict beperkt is en dat er redelijkerwijze kan worden besloten dat er voor burgers op dit ogenblik in verzoekers regio van herkomst geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet bestaat. Verweerder merkt daarbij op dat er diverse objectieve elementen noodzakelijkerwijze in ogenschouw moeten worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet te evalueren, zoals daar zijn: het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten en het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift slechts naar één concreet incident verwijst in de stad Mazar-e Sharif op 24 januari 2013, doet verzoeker geen afbreuk aan de conclusie van verweerder dat de stad Mazar-e Sharif *“eerder (dient) als transport hub van AOG-personeel en materiaal, eerder dan als doelwit”*. De commissaris-generaal stelt vast dat de enige gemelde incidenten arrestaties en in beslagnames betreffen van AOG personeel en materiaal. De verwijzing naar één incident in de stad Mazar-e Sharif en voor het overige naar incidenten in de stad Kaboel kan het motief in de beslissing niet weerleggen. In acht genomen wat voorafgaat, kan de Raad dan ook slechts vaststellen dat verzoeker geen concrete informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct of niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, c van de vreemdelingenwet.

Verweerder hecht geen geloof aan verzoekers verklaring in verband met de activiteiten van zijn vader en zijn vaders overlijden. Uit de bespreking onder het tweede middel blijkt dat het gebrek aan geloofwaardigheid van de gebeurtenissen van zijn vader, niet kennelijk onredelijk is. Verzoeker maakt daarom evenmin aannemelijk dat hij beroep zou moeten doen op hulp van het MoRr en overgeleverd zal worden aan het geweld van gewapende groeperingen, nu hij verklaarde in Mazar-i-Sharif te wonen met zijn ganse familie, waaronder zijn ouders en twee jongere broers. Verzoeker kan aldus steun en opvang genieten van zijn familie. Ook de grief dat hij aan zijn lot zal worden overgelaten op de luchthaven van Kaboel is niet dienstig, nu de commissaris-generaal in de beslissing heeft vastgesteld dat Mazar-i-Sharif bereikbaar is via de luchthaven van Mazar-i-Sharif en geen van de bronnen melding maakt van gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven. Verzoeker die rechtstreeks via de luchthaven van Mazar-i-Sharif naar de stad Mazar-i-Sharif kan terugkeren, maakt aldus niet aannemelijk dat hij in de luchthaven van Kaboel aan zijn lot zal worden overgelaten en als ontheemde moet worden beschouwd.

De Raad benadrukt ook dat waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM, dat inhoudelijk overeenkomt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet, in hoofde van verzoeker reeds werd beoordeeld door de Raad in het arrest nr. 87 681 van 17 september 2012, waarbij zij tot de vaststelling kwam dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst te zullen worden onderworpen aan folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Bovendien wordt opgemerkt dat de bestreden beslissing een weigering betreft om de asielaanvraag in overweging te nemen en er wordt geen uitspraak gedaan over een eventuele verwijdering van het grondgebied. De bestreden beslissing houdt geen verwijderingsmaatregel in. De aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM is bijgevolg niet dienstig, nu de bestreden beslissing geen maatregel tot verwijdering of terugleiding bevat. Een eventuele afzonderlijke verwijderingsmaatregel kan als een afzonderlijke beslissing worden aangevochten.

Met zijn betoog maakt verzoeker de aangehaalde schending van de hierboven vermelde bepalingen niet aannemelijk.

Ter terechtzitting verwijst verzoekers raadsman naar het arrest nr. 1/2014 van het Grondwettelijk Hof () en meent dat het arrest ook *in casu* moet worden toegepast. Verzoekers raadsman vraagt de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof.

Allereerst dient de Raad te duiden dat verzoeker op geen enkele wijze aantoont dat de bestreden beslissing door enig gebrek is aangetast door aan te geven dat het arrest nr. 1/2014 van het Grondwettelijk Hof moet worden toegepast. Het arrest van het Grondwettelijk Hof betreft overigens geen beslissing tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag maar een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst genomen met toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Indien verzoeker meent dat een schorsende werking moet worden verleend aan de procedure, daar waar de wetgever geen schorsende werking meende te moeten toekennen, dan dient opgemerkt te worden dat dergelijke kritiek op de wet niet dienstig kan worden aangevoerd in het kader van het onderhavige annulatieberoep. Dergelijke kritiek op de wet valt buiten de beoordelingsbevoegdheid van de Raad.

Het derde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN